

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
V S 76/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 6 września 2024 r.:

- 1. odrzuca wniosek M. J. o wyłączenie sędziów Sądu
Najwyższego;**
- 2. odrzuca skargę;**
- 3. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie od
kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Pismem z 19 sierpnia 2024 r. (data prezentaty Sądu Apelacyjnego w Warszawie) M. J. (dalej: „skarżący”), zastępowany przez adwokata A. N., złożył skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie V S 76/23 dotyczącej nienadania biegu zażaleniu z 28 maja 2024 r. na postanowienie z dnia 8 maja 2024 r.

Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania i o zasądzenie od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd procedujący w sprawie skargi uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych, lecz nie mniej niż 6000 zł,

tytułem przewlekłości postępowania, kosztów zastępstwa prawnego oraz wniośł o zwolnienie od kosztów sądowych. Jednocześnie skarżący w skardze złożył również w trybie art. 49 k.p.c. wniosek o wyłączenie imiennie wskazanych sędziów Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego został złożony w treści skargi, a zatem jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego w niniejszym postępowaniu ze skargi na przewlekłość postępowania. W związku z powyższym wskazać należy, że zgodnie z uchwałą składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19, wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny, zaś sędzia objęty takim wnioskiem może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego wniosek. Zważyć również należy, że zgodnie z obowiązującym od 1 lipca 2023 r. art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c. niedopuszczalny jest wniosek o wyłączenie sędziego niebędącego członkiem składu orzekającego. W konsekwencji wniosek taki podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny.

Artykuł 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09).

Powyższe nakazuje przyjąć, że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość skarga nie przysługuje. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie wywołane nie tylko skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki,

ale i postępowania zażaleniowe na orzeczenia zapadłe w wyniku rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania.

Z treści skargi wniesionej przez pełnomocnika M. J. wynika, że dotyczy ona postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pod sygn. akt V S 76/23 oraz powiązanego z nim, a zainicjowanego złożeniem zażalenia z 28 maja 2024 r. na postanowienie z 8 maja 2024 r., tj. postępowania zażaleniowego. Jak podkreślono powyżej, w postępowaniach tego rodzaju ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia skargi na przewlekłość, a zatem skarga ta jest niedopuszczalna i jako taka podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 395 § 1 w zw. z art. 397 § 1¹ w zw. z 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji postanowienia.

Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania, wobec jej niedopuszczalności jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi. Postępowanie w tym zakresie należało więc umorzyć na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 355 k.p.c.

[D.Z.]

[ms]